

از اهل بیت حضرت ابراهیم است پس گوید که در وقتیکه مکه را احاطه کرد
خدا دعای آن ملائکه را در حق محمد و آل محمد جاری کرد که ارجابت کرده دعای آن ملائکه بود
گفتن ای ای که در حق آن حضرت ابراهیم که موجود بود بنده را نوقت و این زمانه
این صلوة ایمان خاتم است لکن محمد صید انتمی مخفی نماید که این صلوة را
صفیه المصلح علی محمد و آل محمد صلیت علی ابراهیم و علی آل ابراهیم است
جواب هم گفته مصفا رحمه الله گفته است که مشبه صلوة است که حضرت ابراهیم
در آن آن حضرت است لفظ و مشبه صلوة است که هم بر حضرت ابراهیم است هم بر
آل حضرت ابراهیم که خصوصاً در آل آن سید نیز داخل آل ابراهیم است پس
چون مشبه است دخل مشبه به در مشبه است که درین صلوة که است لکن است تکرار
از صلوة که فرود آن کل است انتمی درین جواب بجهت آن درود و صلوات آن بگرایان
جواب در حدیثی که لفظ آل ابراهیم در آن نیز مذکور است درست نیست دوم آنکه فهم
اینجمله تعبیر است از عبارت حدیث زیرا که حضرت سید المرسلین آل آن حضرت
میفرمودند تقابل داخل نیست در آل ابراهیم و در شرح مولانا حضرت است که این تعبیر
مصنف رحمه الله در ظاهر از فصل تکلیف است بحالی طلب خبری است که خوشی
روایت است انتمی و گویند چرا که مولانا حضرت باین معنی سوال مذکور کرده است
از مشبه درین حدیث بیان امکان مشبه است موجب محبت است در صورت آنکه
که مومن است چگونه ادعای شفاعت و صفیعت بآن حضرت تصور نموده است
الاضافه آن حضرت بیان و صفیعت به نسبت است حضرت ابراهیم خواهد بود
در حق بیان امکان مشبه نیست که در همین موضوع است که خیر المقدسه
از امام فخر رازی برسد بنده حکمت تخصیص صلوة بر ابراهیم و آل او را در میان آن

انتمی

فرمود که چون حضرت ابراهیم از بنا کرد فانی شد و عامی کرد و آل او را محصل کرد
و سایر دو جاره امین تکلیف از ابراهیم تکلیف کرد که روشی است حضرت ابراهیم
و سلم بر وی این خانه دو گانه داد که در آن امر ارفع او کرد آن را محصل تکلیف کرد
از قبول امت محمد صلی الله علیه و سلم این خانه تو به نهد ترا به برسد و در آنجا فرود
آین گفتند اسحاق چون آن را از آن است را در فرستاد و سوره زانی و در آنجا
این است را در بر آن امین می گفتند حق تعالی بحسب خصوصاً از حدیث
فرمود که چون ابراهیم و آل او علیهم السلام استقامت کردند در مکان اعیان فرمود
نکرده اند امت خود را که در آنجا نماز کنند و آنجا که زمان ارجابت است این را
باو کنند تا مکافات آن تواند بود و درین سخن بقیه است که بعد از آن از آن
دان است که در دعای آن در حق این است از هر جوان در وقت آن زمان
ارجابت نشدی بمکافات آن مامور گشته است است نشدی که اگر کسی
بکس عطا فرماید میخواند از همه خود بر جمع نماید اما اگر موی بود در حق آن جواب
خبری بخواهد از آن دانست و بگوید که در حق آن موی بود عطا و اهدای عظیم عظیم
القدر باشد و هدیه مرموز به نصیحت علیه و سبب لطفه در بار عطا امانی از جانب
حضرت قدس الهی بمؤمنان و ایمان ایشان باعمال صالحه از طاعات و تصدقات
قبول گان او که است در سبب عبادان و الباقی حضرت بیان نموده است
العلم باصوات نسبت دیگر از بار مخصوص مذکور در آن است که چون حضرت
المرسلین در شیب سراج انبیا در سلیمان را در و هر ستمی سلام گفت با تقوی
و سلام گفت بر است آنحضرت هیچ نمیزد غیر از حضرت ابراهیم پس از فرمود
که صلوة و رحمت بفرستیم بر حضرت ابراهیم در آن روز نماز را در وقت بجا بخواند

سید